

UKA 2015/112
11.november 2015
Hans Aronsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge i hvilket omfang isbjørne udgør en udfordring for fåre- og husdyrholdernes erhverv, herunder hvordan udfordringen bør håndteres.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Isbjørnen har altid haft en kulturel betydning for grønlænderne. Selvom vi bor i et langstrakt land, har vi alle den samme følelse for ISBJØRNEN som fangstdyr. Vi anser isbjørnen som et ærefuldt dyr som også tilfører os mennesker en ære, et dyr med en stor magt som endda er et meget vigtigt og uvurderligt fangstdyr.

Fra Inuit Ataqatigiit takker vi Aqqaluaq Billmann Egedes interessante forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge i hvilket omfang isbjørne udgør en udfordring for fåre- og husdyrholdernes erhverv.

Vi ved, at isbjørnen er et rovdyr som lever af sin fangst på isen og på land, og vi ved også at isbjørnen i de sidste par år har nærmet sig befolkede områder for bedre at kunne finde sin føde, men at dette desværre også afstedkommer problemer for de mennesker der bor der. Fra Inuit Ataqatigiit mener vi, at vi må finde en løsning som er passende for vores levevis.

Tidligere fangede man de isbjørne som bevægede sig ind på beboede områder, så bjørnen ikke udgjorde en fare eller før den flygtede, for man havde jo også brug for maden og skindet. Og dette har ikke ændret sig så meget i dag, for den har stadig en stor kulturel betydning som vi ikke kan være foruden, også ude på fåreholderstederne.

I sommers fik Aqqaluaq B Egede og andre Inatsisartutmedlemmer en melding under fåreholderernes konference. Og da man politisk bør handle på denne melding før problemet bliver for stort, mener vi fra Inuit Ataqatigiit at forslaget burde indarbejdes i andre arbejder der pågår.

I de sidste par år har vi observeret, at der bliver flere isbjørne i Sydgrønland, og vi kan ikke lade være med at undre os over, at Naalakkersuisut i deres svar ikke nævner noget om, at der er flere og flere isbjørne omkring fåreholderstederne og at det ikke mere er en sjældenhed at

der fanges isbjørne på kysten. Og det til trods for at man ved, at isbjørne hurtigt tilbagelægger mange kilometer for at nå den føde som de kan dufte.

Det er forståeligt at fåreholderne som andre erhvervsdrivende gerne vil beskytte deres erhverv, for de vil gerne fortsætte i det erhverv som de har brugt mange år på at opbygge, og dette bør man løbende støtte op om fra Naalakkersuisuts side.

Selvom Naalakkersuisut giver os en grundig argumentation for deres afslag, vil vi med ovenstående argumentationer henstille til at forslaget går videre til Udvalget for fiskeri, fangst og landbrug til videre behandling.